

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΠΛΑΤΥΡΡΑΧΟΣ: Πρωτοποριακές ... διασυνδέσεις

Ο Οδυσσέας Πλατύρραχος δεν χρειάζεται ιδιαίτερες συστάσεις. Άλλωστε μετά από από σαράντα σχεδόν χρόνια στις επάλξεις των παροικιακών δρώμενων η πορεία του είναι τόσο γνωστή, που δίνει το δικαίωμα στον καθένα από εμάς να κρίνει την προσφορά του. Πάντως πέσαν της προϋπηρεσίας του τόσο ως δημοσιογράφος όσο και ως στέλεχος της Κρητικής πατριάς (για την οποία είχαμε αναφερθεί στο χθεσινό «εν κατακλείδι»), ο Πλατύρραχος μπορεί να προσθέσει στο ενεργητικό του τον τίτλο του πρωτοπόρου. Και αυτό γιατί είναι από τους πρώτους στην ελληνική παροικία που κατάλαβε την σπουδαιότητα του διαδικτύου: τα «Κρητικά Νέα» τα οποία εκδίδει είναι ουσιαστικά η πρώτη Ελληνική εφημερίδα της Αυστραλίας που έχει ανέβει στο ίντερνετ (και μάλιστα εν έτει 1997), ενώ το ίδιο έχει γίνει και με το «Ράδιο Γέφυρα», ο οποίος από την μέρα της ίδρυσης του εκπέμπει και στο διαδίκτυο, προσελκύοντας μάλιστα ακροατήριο από τον παγκόσμιο χώρο. Αυτά για... πρόλογο και ώρα πλέον για το δεύτερο μέρος της συνέντευξης με τον Οδυσσέα Πλατύρραχο (όσοι έχασαν την χθεσινή έκδοση του «Κόσμου», μπορούν να επισκεφτούν την ιστοσελίδα μας στο www.kosmos.com.au, και αφού επιλέξουν την σχετική έκδοση να διαβάσουν το πρώτο μέρος του εν λόγω αφιερώματος).

Συχνά πυκνά μουρμουράμε για την έλλειψη ενδιαφέροντος από την πλευρά της νεολαίας, στους οποίους πέρα από την αδιαφορία προσάπτουμε ενίοτε και το μέγα παράπτωμα της πλήρης αφομοίωσης του αυστραλιανού τρόπου ζωής, κάτι που - τουλάχιστον στο στενό μυαλό

Γράφει ο Σάββας Λιμαντίτης

slimnatitis@optusnet.com.au

ορισμένων - συνεπάγεται και απόρριψη των όσων με τόσο κόπο τους έχουν μεταλαμπαδεύσει οι παλαιότεροι. Στην πραγματικότητα όμως η νεολαία όχι μόνο ενδιαφέρεται πολύ περισσότερο από όσο νομίζουμε για τα των ριζών της, αλλά και ενημερώνεται μέσω του ίντερνετ για ότι αφορά τα δρώμενα στον ευρύτερο ελληνικό χώρο, και μάλιστα χωρίς την δική μας παρέμβαση.

«Έχω την γνώμη ότι υπάρχουν άτομα της δεύτερης γενιάς τα οποία ψάχνονται, και μάλιστα στην κυριολεξία. Και είναι πολύ σημαντικό το γεγονός ότι κάθε πληροφορία που αφορά τις ρίζες τους είναι απλωμένη πια στο διαδίκτυο» επισημάνει ο Πλατύρραχος. «Θυμάμαι την γενιά μου να διψά μεν για γνώση, να μην έχει δε τα απαραίτητα μέσα. Έπρεπε να αγοράσεις βιβλία για να πληροφορηθείς για θέματα που δεν σου παρείχαν τα σχολικά βιβλία. Σήμερα αρκεί να πληκτρογραφήσεις κάποιες λέξεις σε μια από τις μηχανές αναζήτησης του ίντερνετ, και το θέμα θα σου έρθει - και μάλιστα από πολλές πηγές - στην οθόνη σου».

«Οι νέοι μπορούν να κρατήσουν την ελληνικότητα τους μέσω της παράδοσης» συνεχίζει. «Μπορεί η γλώσσα να χαθεί κάποια στιγμή - εδώ που τα λέμε, έχει ήδη μισοχαθεί - αλλά η ελληνική συνείδηση δεν θα σβήσει ποτέ». Ο ίδιος παράδειγμα ως παράδειγμα την περίπτωση ενός νεαρού Ελληνοαυστραλού - του Γιάννη Κρασαδάκη - ο οποίος μέχρι πρότινος υπήρξε η απόλυτος ορισμός

του πλήρους αυστραλοποιημένου Έλληνα.

«Ο παππούς του είχε έρθει στην Αυστραλία το 1911» εξηγεί ο Πλατύρραχος. «Έφυγε από το χωριό του - το Λασιθί Κρήτης - έφτασε στην Κουηνσλάνδη όπου και παντρεύτηκε Ιρλανδή. Έκανε εννιά παιδιά, τα οποία χάθηκαν για τον Ελληνισμό, αφού δεν έμαθαν ποτέ Ελληνικά. Ο πατέρας του Γιάννη όμως συνέχισε να μιλά στον γιο του - έστω και στα Αγγλικά - για την Ελλάδα και την Κρήτη, με αποτέλεσμα όταν ο νεαρός έγινε τριαντάρης άρχισε να αναζητά τις ρίζες του». Στην προσπάθειά του να ανακαλύψει από που ακριβώς κρατάει η... σκούφια του, ο Γιάννης Κρασαδάκης άνοιξε τον τηλεφωνικό κατάλογο, αποζητώντας να βρει κάτι που να έχει σχέση με την γη των προγόνων του. Φτάνοντας στη κατοχύρωση του συνεργείου αυτοκινήτων «Η Κρήτη» στο Μάρικβιλ, σταμάτησε, σήκωσε το τηλέφωνο και ήρθε σε επαφή με τον ιδιοκτήτη του συγκεκριμένου συνεργείου. κ. Γιάννη Καμπουράκη. «Μέσω λοιπόν της παρέμβασης του κ. Καμπουράκη, ο Γιάννης Κρασαδάκης ήρθε σε επαφή μαζί μας» θυμάται φανερά συγκινημένος ο Οδυσσέας Πλατύρραχος. «Από τότε ήταν κοντά μας, έμαθε λαούτο δίπλα στον Μιχάλη, έπαιζε στην ορχήστρα, παντρεύτηκε Ελληνίδα και βαπτίστηκε Ορθόδοξος. Πλέον κατασκευάζει παραδοσιακά ελληνικά όργανα, ενώ αφιερώματα που του έχω κάνει έχουν αναδημοσιευθεί σε εφημερίδες και περιοδικά της Κρήτης».

Το αξιοσημείωτο της περίπτωσης του «Ράδιο Γέφυρα» είναι η επιμονή του δημιουργού της να μην ακολουθήσει την πεπατημένη. Να μην υποκύψει δηλαδή στην τακτική που θέλει την συντριπτική πλειοψηφία των ραδιοφωνικών παρουσιαστών να διαθέτουν τις εκπομπές του - ενίοτε μάλιστα εξ ολοκλήρου - στην διάθεση του ίδιου του κοινού, το οποίο με την σειρά του καταναλώνεται σε μηνύματα τύπου «χαιρετίσματα στην κυρία Κατίνα, πες της να μου τηλεφωνήσει».

Αντί αυτού, το Ράδιο Γέφυρα επιλέγει προσεκτικά τις εκπομπές που παρουσιάζει, αντλώντας το μεγαλύτερο μέρος του προγράμματος του από εκείνα ραδιοσταθμών της Ελλάδας. Συνήθως οι εκπομπές αυτές «βγαίνουν» στον αέρα όταν οι περισσότεροι εξ ημών ξεκουράζονται στην αγκαλιά του Μορφέα. Προς τέρψιν του ελληνικού κοινού του Σίδνεϊ - και όχι μόνο - τα εν λόγω προγράμματα μαγνητοφωνούνται από τα ειδικά μηχανήματα που διαθέτει το «Ράδιο Γέφυρα» και επαναμεταδίδονται σε ώρες πιο συμβατικές με την εν Αυστραλία ζωή.

«Όταν πήρα την απόφαση να δημιουργήσω τον σταθμό, πήρα παράλληλα την απόφαση να δημιουργήσω ένα σταθμό αξιώσεων» τονίζει ο Πλατύρραχος. «Επειδή έχω κάνει και εγώ εκπο-

μπές σε τοπικούς ελληνικούς ραδιοσταθμούς, δεν είμαι ενάντιος στην αφιέρωση κάποιων προγραμμάτων προκειμένου να βγαίνουν οι ακροατές στον αέρα και να εκφράζουν την άποψή τους. Διαφωνώ όμως όταν από γίνεται επί 24ώρου βάσεως με αποτέλεσμα ο καθένας βγαίνει και να λείπει το κοντό και το μακρύ του».

Αναπόφευκτα το φόρτος των ντόπιων προγραμμάτων επωμίζεται εξ ολοκλήρου ο Μιχάλης Πλατύρραχος. Ούτως ή άλλως η απόφαση να μην αναζητηθούν άλλοι συνεργάτες - ευνόητοι οι λόγοι και δεν χρειάζονται επεξήγηση - είχε παρθεί από νωρίς, και συγκεκριμένα από τα γεννοφάσκια του «Ράδιο Γέφυρα». «Είχα πάρα πολλές προτάσεις για συνεργασία, ειδικά τότε που ξεκινούσαμε τον σταθμό, τις οποίες και απέρρι-

ψα» τονίζει ο συνομιλητής μου. «Ονόμασα δε τον σταθμό 'Ράδιο Γέφυρα' γιατί θέλω να είμαι μια γέφυρα ανάμεσα στην Αυστραλία και την γενιά εκείνων που παρακολουθούν ραδιοφωνικά προγράμματα με την πατρίδα που άφησα πίσω. Ξέρω τον διακαή πόθο του Έλληνα να έχει επικοινωνία με την πατρίδα και το ραδιόφωνο του δίνει αυτή την δυνατότητα. Γι αυτό και κάνω μια επιλογή εκπομπών από ελληνικούς ραδιοσταθμούς. Όμως αν κάποιος αξιολογός άνθρωπος έχει να δώσει κάτι διαφορετικό από τις συνήθεις εκπομπές οι οποίες προσωπικά δεν με γεμίζουν, τότε ναι, είμαστε ανοικτοί σε συζήτηση»

Ο ίδιος βέβαια φροντίζει να διευκρινίσει πως δεν έχει καμιά πρόθεση να αμφισβητήσει την σπουδαιότητα των υπολοίπων ελληνικών σταθμών της Αυστραλίας, πόσο μάλλον την προσφορά κάποιων εκ των εκφωνητών που όντως επιτελούν έργο, και τους οποίους ο ίδιος δεν θέλει - για ευνόητους λόγους - να ονομάσει. «Να θυμίζω πως το 'Ράδιο Γέφυρα' είναι ο νεότερος εκ των επτά συνολικά ελληνικών σταθμών του Σίδνεϊ, αφού βγήκε στον αέρα στις 13/12/2003» εξηγεί. «Είχα μάλιστα κάνει σλόγκαν ότι δεν επιθυμούσαμε να προσθέσουμε ακόμη ένα σταθμό στους ήδη υπάρχοντες. Εκτιμούμε το έργο που επιτελούν όλοι και πρέπει να ομολογήσω πως το ακροατήριο του σταθμού μας βασίζεται στις υποδομές που οι άλλοι σταθμοί δημιούργησαν».

Ως γνωστόν ο Οδυσσέας Πλατύρραχος εργάζεται στην Εθνική Τράπεζα, πόσο το οποίο του δίνει την ευκαιρία να έρχεται καθημερινά σε επαφή με τον ελληνισμό. Όταν μάλιστα οι περιστάσεις το επιτρέπουν, στήνονται τα γνωστά πηγάδια, κάτι που λειτουργεί ως επιβεβαίωση πως όντως ο κόσμος γνωρίζει - και ακούει, εννοείται - τα προγράμματα του «Ράδιο Γέφυρα». «Ξέρω ότι μας ακούνε» λείπει γελώντας, «δεν ξέρω όμως ακριβώς πόσοι. Το ραδιόφωνο το οποίο διανέμουμε, και το οποίο μπορεί να το προμηθευτεί ο καθένας, είναι προγραμματισμένο να λαμβάνει και τους υπόλοιπους ελληνικούς σταθμούς του Σίδνεϊ. Λεω μάλιστα στον κόσμο ότι έχει την δυνατότητα να αλλάξει, και αν δεν του αρέσει κάποια συγκεκριμένη δική μου εκπομπή να συντονιστεί με κάποια άλλη. Άλλωστε δεν μπορείς να έχεις τους πάντες στο ακροατήριο σου».

